

Stichting Heartbeat en raceteam Hartrijders laten kinderen meer racen in Zandvoort

Adrenalinestoot voor jonge hartpatiëntjes

DOOR ANNEMIEKE WINDT

ZANDVOORT - Autoracen is een sport die je hart sneller doet kloppen. Scheuren over het circuit, scherpe bochten en loeien de motoren. Niet echt aan te raken als een kind een hartkwaal heeft, zo lijkt het. Want zou die opwinding dat kind wel goed doen? Toch konden afgelopen zaterdag vijftig jonge hartpatiënten en hun broers en zussen in een raceauto meerijsen over het Zandvoortse circuit.

„Het gevaar valt wel mee, de coureurs rijden niet op de topsnelheid. En als de kinderen gewoon goed gaan, dan is er geen reden waarom ze dit niet zouden mogen doen”, stelt Björn Tannemaat van de stichting Heartbeat gerust. Hij weet wat het is, want zijn eigen zoonje Sebastiaan heeft een hartkwaal. „We houden dit evenement nu voor de tweede keer. Het is bewust een dag voor kinderen met een hartkwaal, hun ouders en broertjes en zusjes. Want die kunnen ook wel een leuke dag gebruiken.”

Twee kinderen mogen niet meerijsen, omdat ze net een operatie ondergaan hebben. Het

FOTO UNITED PHOTOS/ROB VAN WIERINGEN

Sonja de Roovere geniet van haar rondje op het circuit.

plan om met de kinderen te gaan racen komt van coureur Marcel van Dam, die zelf twee

jaar geleden met het team Hartrijders aan de weg ging timmeren. „Hij heeft ons benaderd

om samen te gaan werken”, vertelt Tannemaat. Na een middagprogramma,

waarbij de kinderen met de auto's en coureurs op de foto kunnen, is het zover. Eindelijk mogen de kinderen zelf plaats nemen in de kuipstoeltjes voor hun rondjes over het circuit.

„Nee”, zegt een-jongetje als hem wordt gevraagd of hij mee wil racen. Maar twee minuten later komt hij naar zijn moeder. Hij wil toch zijn kaartje om een rondje mee te rijden. Een ander jongetje is met stomheid geslagen als de KIA van team Hartrijders na een rondje weer in de pits staat. Hij staart nog be-duusd voor zich uit.

„Ik wil nóg wel een rondje”, zegt Thijs Bogaert die met zijn ouders helemaal uit Zeeuws-Vlaanderen is gekomen om over het circuit te racen. „We gingen heel scherp door de bochten. Ik moest wel goed rechtop zitten om over het dashboard te kunnen kijken.”

Sonja de Roovere uit Rijsenhout glundert helemaal als ze de auto to in mag. „Mijn tweelingbroer Elmar rijdt ook al over het circuit. De bochten lijken me het meest spannend.” Als het er na twee rondjes voor haar op zit, is ze moe maar voldaan. „Ik wil volgend jaar weer.”